

K vyprávění paní Dobromily Buršové jsme dohledaly tento článek:

<http://www.lahovicky.cz/products/davno-zapomenute-udalosti-hloubkari-v-radotine-a-okoli-30-dubna-1945/>

Dávno zapomenuté události

Dva prameny – kronika Radotína a služební kniha tamějších četníků – zaznamenaly útok hloubkařů na osobní vlak (pravděpodobně v dopoledních hodinách) 30. dubna 1945.

Kronika navíc upřesňuje místo, kde se útok odehrál: naproti měšťanské škole (v Loučanské ulici, nedaleko železničního mostu; dnes zde sídlí Gymnázium Oty Pavla). O život přišla Růžena Humhalová z Dobřichovic, tři další cestující byli zraněni.

V Radotíně rovněž explodovaly čtyři pumy – dvě z nich v místech označených v kronice u vápenky a u Mervartů. Vápenka (přesněji cementárna) se v té době (a tento stav platil do 60. let) nacházela na konci dnešní Prvomájové ulice (směrem k žel. podjezdu), firma bratří Mervartových zhruba v prostoru ohraničenému dnešními ulicemi Vrážská, U Jankovky, Věštínská. S výjimkou vytlučených oken žádné jiné škody nebyly způsobeny.

Podle staniční kroniky hloubkaři během několika minut "ulovili" v Radotíně nebo u Radotína ve stejný den (aniž by však bylo uvedeno konkrétní datum) další dvě lokomotivy: jednu přímo na nádraží a druhou v čele vlaku jedoucího od Smíchova. Toto tvrzení vzbuzuje jisté pochybnosti, neboť je nelze ověřit v jiném zdroji (především mám na mysli citovanou služební knihu četnické stanice).

Zřejmě ten samý osamocený hloubkař zaútočil ve stejný den v 8.39 na osobní vlak č. 3707 mezi stanicí Praha-Zbraslav a dnešní zastávkou Praha-Komořany (kilometrovník 37.6).

Obě lokomotivy (434.2239 z výtopny Přerov a 434.2150 z výtopny Česká Třebová) byly vyřazeny z provozu a služební vůz byl prostřílen. Personál vyvázl bez úhony, pouze jeden cestující, který nestačil včas vystoupit, byl lehce zraněn na pravé ruce.

"Ve vlaku vezl domů přednosta stanice svoji rodinu z Mokrovrat, kde hledali více klidu v době náletů... Bělozubé černošské americké letce bylo zřetelně viděti, když dávali pokyn k opuštění vlaku... Zachovali se skutečně skvěle, neboť poskytli osazenstvu vlaku dosti času, aby se mohli schovati, neb od vlaku utéct. Mimo strojů a několika zavazadel ve služebním voze neutrpěli ani cestující žádných ztrát, ani vozy nebyly střelami zasaženy. Potom nezbývalo cestujícím, než aby došli pěšky do zdejší stanice a popř. k tramvaji do Braníka," uvedla staniční kronika.

Není bez zajímavosti, že obě lokomotivy musely být po útocích hloubkařů (14. října 1944 – 434.2239) a (1. dubna 1945 – 434.2150) již jednou opraveny.

S tímto případem jistě souvisí i útok na kolonu "národních hostů" na silnici mezi Zbraslaví a Lipany, který se tentokrát obešel bez větších ztrát – na noze byla zraněna jedna žena z Besarábie. Palba zasáhla i několik vozů (nikoliv však tažná zvířata, která se podařilo ukryt), z nichž dva shořely nedaleko hospodářství pana Peluňka. Střechy jeho stodoly a obytného domu byly lehce poškozeny.

V.Buršová, E. Rytířová, K. Štěpánová a Mgr. L. Štásková